

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/374/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312210009
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5312210009.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpená spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/213/2012-67 zo dňa 06. augusta 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 125,00 Eur z titulu majetkovej škody a sumy 275,00 Eur z titulu nemajetkovej ujmy. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a nestranný súd zamietol.

Z dôvodov rozsudku vyplýva, že z pripojeného exekučného spisu mal súd preukázané, že dňa 20.07.2009 bola Okresnému súdu Čadca doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom vyšší súdny úradník dňa 10.08.2009 poverenie na vykonanie exekúcie vydal. Poverenie bolo vydané na 21. deň od doručenia žiadosti, teda nie s omeškaním viac ako 5 mesiacov, ako to zavádzajúco navrhovateľ vo svojom návrhu tvrdí. Z exekučného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 14Er/299/2009 bolo preukázané, že navrhovateľ uzavrel s povinnou A. P., nar. XX.XX.XXXX zmluvu o úvere a táto bola povinná na základe vydaného platobného rozkazu zo dňa 28.10.2008, sp. zn. Okresného súdu Čadca 8Rob/82/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2008, zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.406,00 Sk a nahradiť trovy konania vo výške 2.000,00 Sk. Z pripojeného exekučného spisu vyplýva vyjadrenie exekútora JUDr. Rudolfa Krutého zo dňa 29.09.2010, že exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky oprávneného a jej príslušenstva, ako aj trov exekučného konania. Z tohto mal súd preukázané, že nemohla navrhovateľovi v žiadnom prípade vzniknúť škoda, keď sa domohol istiny, príslušenstva i náhrady trov konania. Okresný súd zdôraznil, že navrhovateľ svoju pohľadávku nezabezpečoval preventívne zabezpečovacími prostriedkami (ručenie, dohoda o zrážkach zo mzdy, záložná zmluva a pod.), čo mal súd zistené zo zmluvy o úvere obsiahnutej v exekučnom spise. Navrhovateľ neprodukoval žiadne dôkazy, že skúmal majetkovú situáciu povinného

- návratnosť úveru pred uzavretím zmluvy o úvere. Lustráciou Sociálnej poisťovne mal súd zistené, že v časovom období od 10.12.2008 do 27.09.2012 povinná pracovala v spoločnosti AVC Raková, a.s. s príjmom približne od 300,00 Eur do 500,00 Eur. Lustráciou sporov bolo preukázané, že dlh v rámci exekučného konania sp. zn. 14Er/299/2009 nebol jediným dlhom povinnej. Je účastníčkou konania a dlžníkom aj v iných sporoch - sp. zn. 4C/213/2012, sp. zn. 5Er/407/2003. Tým mal súd preukázané, že navrhovateľ nezisťoval zadlženosť povinnej ku dňu poskytnutia úveru u iných subjektov, dokonca poskytol povinnej úver, hoci povinná bola neplatičom skorších úverov poskytnutých navrhovateľom, čo muselo byť navrhovateľovi objektívne zrejmé z jeho vlastnej evidencie ku dňu uzavretia úverovej zmluvy. Súd poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 16/02, sp. zn. II.ÚS 64/97 a sp. zn. I.ÚS 63/00. Nakoľko poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané len s omeškaním piatich dní, takéto omeškanie aj s poukazom na vyššie citované rozhodnutia nemožno kvalifikovať ako zbytočné prietahy v konaní. Z uvedených dôvodov mal súd preukázané, že navrhovateľ nespĺňal prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím. Nepreukázal nesprávny úradný postup. Keďže všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne pri aplikácii logického výkladu, je nadbytočné a nehospodárne dokazovať splnenie ďalších podmienok. Súd by mohol návrh zamietnuť pri nesplnení čo i len jednej podmienky, preto nesplnenie ďalších dvoch podmienok súd zdôvodňoval len okrajovo a nad rámec zákonnej povinnosti. Súd má za to, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody ako majetkovej ujmy, nepreukázal, v akom rozsahu sa nedomohol exekvovanej sumy, ani to, že sa nemôže domôcť exekvovanej škody pri aplikácii iných právnych prostriedkov. Nepreukázal, že škoda už vznikla. Nepreukázal ani výšku škody v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti odporcu. Vyúčtované režijné náklady navrhovateľa nemôžu byť považované za faktickú škodu, pretože sú vynakladané na celkovú podnikateľskú činnosť navrhovateľa, ktorý je podnikateľský subjekt a náklady vynakladané v príčinnej súvislosti s realizáciou predmetu obchodnej činnosti nemožno považovať za škodu. Rovnako nepreukázal ani vznik podmienok podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. na náhradu nemajetkovej ujmy. Návrh je v tomto smere všeobecný, nepreskúmateľný. Navrhovateľ v návrhu vychádzal len z predpokladov, nepredložil žiadne dôkazy, ani konkrétne tvrdenia, nezdôvodnil, aká nemajetková ujma mu vznikla vzhľadom na subjekt navrhovateľa, ktorý je právnickou osobou, závažnosť ujmy, závažnosť následkov. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie druhej podmienky pre zodpovednosť za škodu za nesprávny úradný postup, a to vznik a existenciu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdu, podmienky pre náhradu nemajetkovej ujmy. Tvrdená škoda nemá bezprostrednú a priamu príčinnú súvislosť s rozhodnutím exekučného súdu, tvrdenými prietahmi. Navrhovateľ nepreukázal, že bez tvrdených prietahov exekučného súdu by nebolo došlo k vzniku tvrdenej škody.

V dôvodoch svojho rozhodnutia tiež uviedol, že nevyhovelo procesnému návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal zrušenia nariadeného termínu pojednávania a prerušenia konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti ohľadne tvrdeného porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Poukazoval na fakultatívnu povahu inštitútu prerušenia konania z daných dôvodov, ktorá ponecháva možnosť prerušenia na úvahu konajúceho súdu. V súdnej veci nebolo preukázané naplnenie niektorého z uvedených dôvodov, pre ktoré by mohol súd konanie prerušiť. Dôvodom prerušenia konania je závislosť súdneho rozhodnutia od otázky, ktorú nie je súd oprávnený v tomto konaní riešiť ani ako otázku predbežnú. Ide najmä o prípady uvedené v ust. § 135 ods. 1 O.s.p.. V danom prípade krajský súd ako nadriadený orgán rozhodoval o vylúčení/nevylúčení sudcov okresného súdu z prejednávania veci (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10NcC/8/2013 zo dňa 07.02.2013), a preto už nie je žiaden dôvod zaoberať sa otázkou zaujatosti sudcu. Navyše podanie sťažnosti na Ústavný súd navrhovateľ nijako nepreukázal. Vo väzbe na uvedené prvostupňový súd konštatoval nesplnenie zákonných predpokladov pre postup v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p..

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Úspešným účastníkom konania je odporca, patrí mu právo na náhradu trov konania. Odporca si právo na náhradu trov konania uplatnil. Trovy konania však nevyčíslil, preto súd rozhodol, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namietal, že v konaní došlo k vadám - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym

skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazuje na to, že súd je povinný bezodkladne doručiť navrhovateľovi vyjadrenie odporcu k žalobe. V prejednávanej veci tak súd neurobil. Navrhovateľovi vyjadrenie odporcu nedoručil pred termínom pojednávania, hoci ho mal k dispozícii. Navrhovateľ tak nemal vedomosť o argumentácii a návrhoch na dokazovanie zo strany odporcu. Konajúci súd tak vykonaním pojednávania, ale predovšetkým vykonaním dokazovania a vyhlásením uznesenia o ukončení dokazovania odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom. Poukazuje na ust. § 101 ods. 2 O. s. p., keď súd v zmysle citovaného ustanovenia prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že možnosť súdu konať v neprítomnosti účastníka je obmedzená splnením formálnej podmienky, spočívajúcej v podaní žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Navrhovateľ podal návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou ústavnou sťažnosťou. Riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Poukazuje na ust. § 15 O. s. p., v zmysle ktorého ustanovenia, ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Navrhovateľ uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. V tejto súvislosti navrhovateľ upozorňuje na rozhodovaciu prax Krajských súdov v Trnave, Nitre a Prešove. Tiež poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za týchto okolností, s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí a navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodol vylúčený sudca. V konaní bolo možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo. Tým, že žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Navrhovateľ zásadne namieta skutočnosť, že súd rozhodol v merite veci na základe a s použitím novej právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. V právnom štáte nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Súd pri rozhodovaní vychádzal z právneho záveru, že Exekučný poriadok neustanovuje lehotu 15 dní na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Uvedený záver neobstojí. Je síce pravdou, že Exekučný poriadok v ust. § 44 ods. 2 výslovne upravuje len, že súd vydá poverenie v lehote 15 dní, ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie návrhu alebo exekučného titulu so zákonom. Z uvedenej dikcie však nevyhnutne vyplýva, že súd je povinný preskúmať súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom v lehote 15 dní a dospieť k jednoznačnému záveru, či poverenie vydá alebo nevydá. Súd musí uskutočniť rozhodovací proces v zákonom určenej lehote 15 dní bez ohľadu na konečný výsledok, t. j. bez ohľadu na to, či poverenie udelení alebo neudelí. Ak exekučný súd včas nevydá či už poverenie alebo uznesenie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia (ku ktorému musel dospieť v lehote 15 dní od podania návrhu), spôsobuje zbytočné prietahy a táto jeho pasivita predstavuje neodôvodnenú nečinnosť súdu, ktorú je nevyhnutné hodnotiť ako nesprávny úradný postup spôsobilý privodiť účastníkom konania škodu. Navrhovateľ ďalej namieta, že konajúci súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberá výlučne otázkou nesprávneho úradného postupu v podobe zbytočných prietahov. Navrhovateľ však poukazuje na podstatu nesprávneho úradného postupu, ktorý pozostáva z kumulovaných právnych skutočností, ktoré predstavujú jednak nerozhodnutie v zákonnej lehote, jednak neodôvodnenú nečinnosť, ako aj existenciu zbytočných prietahov. Prvostupňový súd požadoval na konštatovanie zbytočných prietahov ako okolnosti ovplyvňujúce vznik škody, splnenie podmienky, ktorá v právnom poriadku nebola v čase vzniku škody. Ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. bolo do právneho poriadku včlenené až dňa 01.01.2013. Potom taký výklad, ktorým by žalobcovi nevznikol nárok na náhradu škody, ak nebola podaná sťažnosť na prietahy pred účinnosťou predmetného ustanovenia, je ústavne nekonformný a neprípustný. Konajúci súd rozhodol bez toho, aby vo veci vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v

rozsahu potrebnom na rozhodnutie. Práve na preukázanie výšky škody a príčinnej súvislosti navrhovateľ navrhol vykonanie dokazovania, ktoré súd nevykonával. Uvedeným postupom došlo k odňatiu možnosti navrhovateľovi konať pred súdom a došlo k zásahu do práva na spravodlivý súdny proces. Navrhovateľ navrhol ako esenciálny dôkaz vykonať oboznámenie sa s exekučným spisom exekučného súdu, v ktorom došlo k vzniku škody. Na vyčíslenie nákladov nechal spracovať znalecký posudok znaleckou organizáciou, ktorý je v súčasnosti v štádiu rozpracovanosti a bude súdu predložený ihneď po jeho spracovaní. Ak súd rozhodoval o návrhu bez oboznámenia sa s týmto dôkazom, je dôvodné očakávanie, že budú naplnené dôvody na obnovu konania. Na základe uvedených dôvodov žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil. Nesúhlasil s vyhodnotením námietky premlčania nároku.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a pokiaľ návrh zamietol, rozhodol vecne správne.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje, že odvolacie dôvody uvádzané v odvolaní nekorešpondujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Navrhovateľ zrejme tým, že podáva hromadné podania, dostatočne nerozlišuje medzi jednotlivými rozhodnutiami súdov.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ust. § 212 ods. 2 O. s. p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Navrhovateľ opakovane namieta postup okresného súdu, ktorým mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom, keď okresný súd napriek jeho neprítomnosti vykonával pojednávanie, neoboznámil ho s vykonanými dôkazmi, neumožnil mu byť oboznámený s obsahom prednesov protistrany, vyjadriť sa k nim, keď vyjadrenie odporcu mu bolo doručené až spolu s rozsudkom vo veci samej, neumožnil mu navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí ísť však o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Je právom a zároveň povinnosťou účastníka zúčastniť sa nariadeného pojednávania. Pojednávanie môže byť odročené iba z dôležitého dôvodu.

V zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p., súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Predvolanie na nariadený termín pojednávania bolo navrhovateľovi, ako aj jeho právnomu zástupcovi doručené včas, viac ako 5 dní pred termínom pojednávania. Právnomu zástupcovi navrhovateľa, ktorý podal žiadosť o odročenie pojednávania, bolo pred konaním pojednávania elektronicky oznámené, že jeho žiadosť o odročenie nebude akceptovaná. Dôvody uvedené navrhovateľom nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania. Tieto spočívali v námietke, že vo veci nekoná nestranný sudca.

Väčšina procesných oprávnení a povinností účastníka v občianskom súdnom konaní sa realizuje na pojednávaní. Svoje oprávnenia môže účastník realizovať za predpokladu, že sa pojednávania zúčastní. Za odňatie možnosti konať pred súdom ako odvolací dôvod možno považovať iba odňatie práv spôsobené procesnou činnosťou súdu, nie opomenutím alebo pasivitou účastníka. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Tým si sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p., ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).

Okresný súd postupoval správne, keď na základe vykonaného dokazovania vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa.

Podstatná časť odvolacích námietok navrhovateľa je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, rozhodol uznesením č. k. 10NcC/8/2013 zo dňa 07.02.2013, že sudkyňa Okresného súdu Čadca JUDr. Anna Plichtíková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci aktuálne vedenej na tamomšom súde pod sp. zn. 4C/213/2012. Od vydania tohto rozhodnutia, v ktorom krajský súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonnú sudkyňu možno považovať za nestrannú zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo k žiadnym novým skutočnostiam, majúcim vplyv na nestrannosť zákonnej sudkyne.

Z uvedeného dôvodu nebolo dôvodné akceptovať návrh navrhovateľa na prerušenie konania. Okresný súd svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania dostatočne a presvedčivo odôvodnil, s ktorými dôvodmi sa krajský súd stotožňuje. Riešenie otázky prípadnej zaujatosti sudcov patrí medzi otázky, ktoré sú všeobecné súdy oprávnené riešiť a o tejto otázke právoplatne rozhodli.

Pravdivé nie sú tvrdenia navrhovateľa uvedené v odvolaní, že súd bezdôvodne neakceptoval návrh na vykonanie dôkazov oboznámením exekučného spisu a vykonaním znaleckého dokazovania na určenie výšky škody a príčinnej súvislosti. Dôkaz oboznámením exekučného spisu exekučný súd riadne vykonal. Toto dokazovanie vyhodnotil a založil na ňom svoje právne závery. Pokiaľ ide o návrh na vykonanie dôkazu znaleckým posudkom, okresný súd tento dôkaz nevykonal, pričom v dôvodoch svojho rozhodnutia vysvetlil svoje úvahy, na základe ktorého zamietol návrh na vykonanie tohto dôkazu.

Navrhovateľ namietal, že súd v predmetnej veci nesprávne aplikoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., účinné od 01.01.2013 na danú vec, majúci za to, že navrhovateľovi nevznikol nárok na náhradu škody, ak nebola podaná sťažnosť na prieťahy aj pred účinnosťou predmetného ustanovenia, ktorý výklad považuje navrhovateľ za ústavne nekonformný a neprípustný.

Na danú vec je potrebné aplikovať ust. § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného do 31.12.2012.

Podľa citovaného ustanovenia štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov v fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Krajský súd sa nestotožňuje s čiastkovým záverom okresného súdu, keď konštatoval, že nie každé nedodržanie zákonnej lehoty sa považuje za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z hľadiska dikcie citovaného ustanovenia nemožno stotožňovať porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote a zbytočné prieťahy v konaní, pričom ide o osobitné dôvody nesprávneho úradného postupu. Ak zákonodarca explicitne ustanovil, že za nesprávny úradný postup sa považuje porušenie orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, akýkoľvek extenzívny výklad by bol v rozpore s účelom zákona. Pokiaľ nebola v súdnej veci dodržaná zákonná 15-dňová lehota na vydanie poverenia, takýto stav predstavuje nesprávny úradný postup.

Nesprávny úradný postup však bez splnenia ostatných predpokladov - vzniku škody a danosti príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, nezakladá vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci.

Okresný súd v napadnutom rozsudku podrobne odôvodnil nenaplnenie ďalších predpokladov vzniku zodpovednosti štátu, keď konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ skutkové a právne závery okresného súdu o nenaplnení ďalších predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu (neexistenciu škody a príčinnej súvislosti) relevantným spôsobom v odvolacom konaní nespochybnil.

Potom hoc sa krajský súd nestotožnil so záverom o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu okresného súdu, nič to nemení na vecnej správnosti napadnutého rozsudku, keď pre nenaplnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktoré musia byť naplnené kumulatívne, je zamietnutie nároku navrhovateľa z titulu škody vecne správne.

Rovnako pokiaľ okresný súd zamietol návrh v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy, navrhovateľ v odvolaní nenapadol hmotnoprávne dôvody zamietnutia uvedeného nároku, a preto tieto nie sú ani predmetom odvolacieho prieskumu.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že okresný súd vec prejednal a rozhodol zákonným spôsobom, keď v súlade so zásadou kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom konania realizáciu ich procesných práv priznaných im Občianskym súdnym poriadkom. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. odôvodnil.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil vrátane odvolaním nenapadnutého, závislého výroku o trovách prvostupňového konania, ktoré taktiež vykazuje vecnú správnosť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, trovy konania si však neuplatnil a z obsahu spisu mu vznik trov odvolacieho konania nevyplýva, preto odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.